

Jakub Kočí z FAST VUT trénuje po boku Martiny Sáblíkové. Jeho snem je olympiáda

7.6.2024 - | Vysoké učení technické v Brně

Spíše náhoda přivedla Jakuba Kočího ke sportu, který v Česku proslavila zejména Martina Sáblíková. Na Olympiádě dětí a mládeže v roce 2017, kde závodil v inline bruslení, ho totiž oslovila trenérka hodonínského rychlobruslařského klubu s tím, zda by nechtěl vyzkoušet rychlobruslení. Jakub Kočí si tehdy řekl, že nemá co ztratit, a tak začal trénovat i na ledě. „Na první dobrou jsem si asi neřekl, že to je ono. Jsou to přece jen trochu jiné sporty a chvíli mi trvalo, než jsem si zvyknul. Ještě asi rok dva jsem dělal oba sporty. Pak jsem ale začal jezdit více na soustředění v rychlobruslení, závodit a už to nešlo stíhat naráz,” říká s tím, že kolečkové brusle rozhodně nadobro neopustil. Patří totiž do přípravy každého rychlobruslaře. Svého rozhodnutí předsedat na jiný sport ale nelituje. „Zatím jsem si nikdy neřekl, že to byl tehdy špatný nápad,” potvrzuje.

Ačkoliv byl před sedmi lety jeden ze dvou rychlobruslařů, kteří se ke sportu dostali přes inline bruslení, dnes už podle Jakuba Kočího není tato cesta nijak neobvyklá. „Poslední dobou k rychlobruslení přechází hodně lidí, kteří závodili na kolečkových bruslích. Také k nám přichází docela dost bývalých hokejistů. Ale to je trochu ošemetné, protože se ty sporty dost liší. Oni si řeknou, že když jsou rychlí na ledě, tak logicky zkusí rychlobruslení. Ale v hokeji se bruslí krátké rychlé úseky, zatímco rychlobruslení je u nás v Česku spíše o vytrvalosti,” upozorňuje.

S inline bruslaři spojuje rychlobruslaře nejen podobnost sportů, ale i dráhy na přípravu. „O výstavbě rychlobruslařské dráhy u nás se mluví už od dob prvních úspěchů Martiny Sáblíkové. Dodnes ale dráha nestojí, takže v Česku trénujeme například u Žďaru nad Sázavou, kde je větší inline dráha. Sice je trochu kratší než ta rychlobruslařská, ale má stejný poloměr zatáček, což je pro nás důležité,” říká Jakub Kočí.

Kromě toho tráví rychlobruslaři v rámci přípravy čas na rychlobruslařských dráhách v Německu a Itálii. „Teď dostavěli halu i v Polsku, takže asi budeme jezdit i tam,” dodává Kočí. Závodníci se musí připravovat i ve vyšších nadmořských výškách. „Musíme si zvykat na řidší vzduch, protože některé dráhy ve světě jsou i 1000 až 1600 metrů nad mořem,” vysvětluje Jakub Kočí. Závodní sezóna mu začne koncem září. „Pak se rozprchneme po světě. Podle toho, kam se kdo kvalifikuje na závody. Sezóna nám skončí někdy v únoru nebo březnu” říká.

Rychlobruslení se podle něj v Česku věnuje na dvě stovky lidí závodně. „Je to hodně rodinné. Každý zná každého. Ale zároveň je to pořád individuální sport a v kvalifikaci není neomezený počet míst, takže na přípravě jsme kamarádi, ale jak přijde závod, tak člověk nezná bratra,” dodává s úsměvem Jakub Kočí.

Jeho snem a dlouhodobým cílem je olympiáda. Na tu by se případně rád podíval za šest let. „Je to asi snem každého sportovce a příprava probíhá v podstatě neustále,” podotýká. Ke sportovní kariéře si ale nechává i zadní vrátka. „Živit se v Česku rychlobruslením moc nejde. Je to možné v podstatě jen díky sponzorům. Jak to se mnou bude dál, teprve uvidím. Jestli se budu i nadále zlepšovat. Trenérství nebo něco sportovního jsem ale studovat nechtěl. Mě baví samotný sport a závodění, nikoliv to pozadí sportu. Od dětství jsem technicky zaměřený, pořád jsem něco kutil, proto jsem šel studovat na techniku,” vysvětluje Jakub Kočí, který studuje na FAST VUT. Zároveň dodává, že si váží podpory, které se mu ze strany univerzity dostává. „S vyučujícími řeším často předem, že třeba nebudu moct

být na veškeré výuce. A zatím jsem se nikdy nesetkal s žádným problémem. Vždy byli všichni maximálně vstřícní," říká na závěr mladý rychlobruslař.

<http://www.zvut.cz/sport/-f38168/jakub-koci-z-fast-vut-treduje-po-boku-martiny-sablikove-jeho-snem-j-e-olympiada-d259780>